

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4, 1865.

Ο όμογενής ήμῶν Παντιᾶς Ράλλης, πάλαι Γενικός Πρόξ. τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, ἀποθνήσκων κατέλιπε περιουσίαν δώδεκα ἑκατομμυρίων δραχ. Ἐκληροδότησε δὲ φιλοτίμως τῷ μὲν Πανεπιστ. 28,340 δρ., τῇ δὲ Φιλεκπ. Ἐταιρ. 14,190, καὶ τοῖς ἐκπαιδ. καὶ φιλανθρωπ. καταστήμασι τῆς Χίου 1500 λίρας.

Πατριτῆθέντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ Κ. Ἀναργύρου, ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου τούτου τῷ πρωθυπουργῷ.

Βαβυλωνίαν ἰδεῶν, πόθων καὶ διαδόσεων, ὁμοίαν πρὸς τὴν ἀπὸ τινος μαστίζουσαν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, οὐδέποτε ἴσως εἶδομεν πάντες δὲ, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἔχωσιν ὀρμητήριον, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγουσιν, εἰς μῖσος κατὰ τῆς ἐξουσίας. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν κατάστασιν ταύτην ἐνισχύει ἡ ἀχρηματία οὐ μόνον τὸ δημόσιον ταμεῖον εἶναι κενόν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνησυχίαν εἰς ἣν πρὸς τοῖς ἄλλοις τηρεῖ τὰ πνεύματκ, ἃς τ' ὁμολογήσωμεν, καὶ ἡ ὑπερβολή, τοιαύτη δυσπιστικὴ ἐπικρατεῖ περὶ τὰς συναλλαγὰς, ὥστε καὶ οἱ ἀναμφισβητήτως ἀξιόχρεοι καταντῶσιν ἐνίοτε εἰς ἀθεράπευτον στενοχωρίαν. Ἡ πόλις ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν κατήντησε ζωντονέκρων πολυάνδριον, ὅπου ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἑσπέρας ἄλλο δὲν ἀκούεις καὶ ἄλλο δὲν ἀναγινώσκεις εἰμὴ μυρολόγια. Τὴν ἀνέχειαν ἐπαυξάνει κατὰ πολὺ καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς χολέρα, διότι πᾶσα χρηματικὴ συναλλαγὴ μετὰ τῆς Τουρκίας ἔπαυσεν ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἄγνωστον δὲ ὅτι σπουδαιότατα τὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν γειτόνων συμφέροντα. Οἱ πλείους φρονοῦσιν ὅτι ταῦτα πάντα θέλει Θεραπεύσει, ὡς διὰ ράβδου μαγικῆς, ἀλλαγὴ ὑπουργείου. Ὁμοιάζομεν οἱ ταλαίπωροι πρὸς τοὺς ἀπληπισμένους ἐκείνους ἀσθενεῖς, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι θὰ ἰατρευθῶσιν ἀλλάζοντες συχνὰ πικρὰ θέσιν.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως λέγουσιν ὅτι ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐξ ἑξαχθῶν Περσῶν, τῶν ζώντων ἐντὺς χανίων, τρεῖς μόνον προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς χολέρας ἀποροῦσαι δὲ ποῦ ἢ ἀποδώσασιν τὴν φιλοπερίαν ταύτην τῆς πρὸς πάντα τὰ λοιπὰ ἔθνη ἀνηλεοῦς νόσου, καταδεικνύουσι τὴν αὐστηρὰν δίκαιαν καὶ τὴν κατὰ κόρον ταπεινίαν τῶν μακροπίλων ἐκείνων ἀπογόνων τοῦ Καμβύσου. Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα ὑπάρχουσι γενναῖα καὶ παρὰ τῆς Ἀγγλοῖς καὶ τοῖς Ρώσοις, καὶ ὁμῶς δὲν ἐσεβάσθη αὐτοὺς ἡ χολέρα. Μὴ τάχα διώκη τὴν νόσον ἡ ποικίλη καὶ δριμεῖα ὄσμη, ἣν τινεσ ἀποπνέουσι τὰ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενα ἀρώματα; Κελὸν ἴσως νὰ ἐρευνήσῃ τοῦτο ἡ ἐπιστήμη.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 370 αἰνίγματος καὶ γρίφου.
Θερμάστρα.

Μισῶ τ' ἀτομικὰ πάθη.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΙΦΟΙ.

Δημοσιεύοντες αἰνίγματα καὶ γρίφους ἐνθυμίζομεν τῷ ἀναγνώστῃ ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι εἶχον καὶ τὰ δύο ταῦτα λογοπαιγνία, ἀλλὰ συνείθιζον αὐτὰ συμποσιάζοντες. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ γρίφος αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἔπος καὶ ὁ ἡμέτερος, διὰ ζωγραφικῆς, ἀλλ' ὁμοιάζε πρὸς τὸ αἰνίγμα. Περὶ γρίφων καὶ αἰνιγμάτων γράφει ἱκανὰ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ I βιβλίῳ. Ἡμεῖς δὲ παραθέτομεν τὰ ὀλίγα τοῦ Πολυδεύκου παρανοοῦντες τοὺς καταγινόμενους εἰς τὴν λόβιν αὐτῶν, οἵτινες κατὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολάς δὲν εἶναι εὐάριθμοι, νὰ προσέχωσι μὴ λάθωσι γέρας τὸ δεύτερον τῶν δύο βραβείων, ἅτινα ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς, τοῦ Ὀνομαστικοῦ.

« Τῶν μὲν τοι συμποτικῶν καὶ αἰνίγμα καὶ γρίφος τὸ μὲν παιδιᾶν εἶχεν, ὁ δὲ γρίφος καὶ σπουδῆν· καὶ ὁ μὲν λόσας γέρας εἶχε κρεσσὸν τὴν περιφορὰν, ὁ δὲ ἀδυνατίας ἀλμης ποτήριον ἔκπιεν. » (Πολυδ. ζ'. 107).

Περὶ αἰνιγμάτων καὶ γρίφων ἔγραψε καὶ ὁ ἡμέτερος Κ. Δευγάλλας ἐν τῇ ΙΔ' τόμῳ τῆς Πανδώρας σελ. 149.

Τὰ αἰνίγματα ἐλέγοντο πολλαχῶς πρὸ τοῦ ἀγώνος, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν καὶ σήμερον λέγωνται, εὐρετὰ συνήθεια δὲ ἦτο νὰ προτείνωνται ἐν ταῖς ἑσπεριναῖς συναναστροφαῖς. Εὐκτατον εἴ τις καταγίνατο καὶ εἰς αὐτῶν τὴν συλλογὴν.

Ἴδού τινα ἐπιζήσαντα εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν

« Τετράποδο καὶ πτερωτὸ οὔτε πετῶ, οὔτε πορπατῶ εἴλ' ἡμέρα μὲ κοιμποῦνε καὶ τὴν νύκτα μὲ κρεμοῦνε. »	« Ἀνεβαίνει πιπιτσοῦ κατεβαίνει πιπιτσοῦ οὔτε τρώγει οὔτε πίνει μόνον τὴν κοιλιὰ γεμίζει. »
« Ἐχω ἓνα βασιλάκι, πῶχει δύο λογίων κρασάκι. »	« Πέντε ἀθέλητα κουδαλοῦνε οἱ μῦλοι ἀλήθου. ἡ κυρὰ Μαρία σκουπίζει ὁ Κανέλος κατεδάζει ..... (1). »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

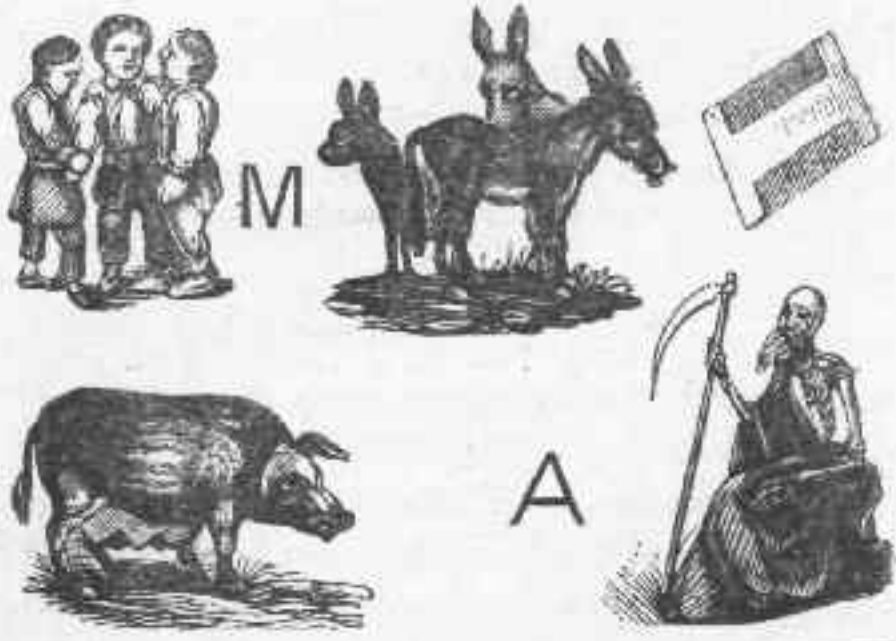
Φυλλιάδ. 369.

Σελ. 235 Στ. 6'. Γράφε Causeries.
• 239 • ἄ. • αἱ κάτοικοι.

Φυλλιάδ. 370.

• 246 • 6'. Γράφε ἀκονήσει
• 248 • ἄ. • σαροῦντα
• • 6'. • ἀπεχθής
• 262 • • ἀντί • ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας •
γράφε • ἐπὶ μίαν ἡμέραν •.

ΓΡΙΦΟΣ.

(1) Παραλείπεται τὸ τελευταῖον ἡμίστιχον ψευδοσημανότητος ἕνεκα, εἰ καὶ σημνῶς ἐκφράζεται ὁ ποιητὴς τοῦ Εὐρετοῦ.